

Üniversite : İstanbul Kültür Üniversitesi
Enstitü : Sosyal Bilimler Enstitüsü
Anabilim Dalı : Hukuk
Program : Kamu Hukuku
Tez Danışmanı : Prof. Dr. Durmuş Tezcan
Tez Türü ve Tarihi : Doktora – Aralık 2013
Özet

5237 sayılı TCK, kişilere karşı suçlar kapsamında, çocuk düşürtme (m.99) ve çocuk düşürme (m.100) suçlarını tanımlamış ve ceza yaptırımına bağlamıştır. Diğer taraftan, 2827 sayılı Nüfus Planlaması Hakkında Kanun, kadının istemiyle on haftayı aşmayan gebeliğinin, tıbbi yolla sona erdirilmesine; yine süreye bağlı olmaksızın tıbbi zorunluluklarla gebeliğin sona erdirilmesine yasal olanak tanımıştır. Bunlara ilave olarak, 5237 sayılı TCK, kadının mağduru olduğu bir suç sonucu gebe kalması halinde yirmi haftayı aşmayan gebeliğin tıbbi yolla sona erdirilmesinin cezalandırılmayacağı hükmünü getirmiştir.

Kanun koyucu, çocuk düşürtme ve düşürme suçlarıyla, öncelikle ana rahmine yerleşmiş ceninin yaşam hakkını korumayı amaçlamıştır. Bununla beraber bu suçlarda, kadının vücut dokunulmazlığı, kendi kaderini tayin hakkı korunmaktadır. Cenin hukuki bir hak öznesidir. Fakat doğuncaya kadar kadından bağımsız değildir. Bu nedenle ceninin yaşam hakkıyla kadının vücut bütünlüğü üzerinde tasarruf hakkı ve kendi geleceğini tayin hakkının çatışması söz konusu olmaktadır. Tarih boyunca ve tüm hukuk sistemlerinde, bir yanda ceninin yaşam hakkı, diğer tarafta kadının gebelik ve anneliğe ilişkin tercihi arasında adil bir denge kurmak zorunluluğu ile karşılaşmıştır.

Çocuk düşürtme fiillerinin suç sayılması konusunda, Ceza Hukukunda görüş birliği bulunmasına karşılık, çocuk düşürme ve kadının istemiyle çocuk düşürtmesi fiillerinin suç sayılarak cezalandırılmasına ilişkin görüş ayrılığı ve tartışmalar günümüzde de sürmektedir. Bu fiillerin suç olmaktan çıkarılması yönünde güçlü bir eğilim bulunmakta ve oldukça haklı gerekçeler ileri sürülmektedir.

Bir taraftan insan türüne ait, ana rahminde gelişen ceninin yaşamı, diğer taraftan kadının tercihi arasında makul ve meşru sınırın çizilmesi çözümü zor bir sorun görünümü arz etmektedir. Gerek gebeliğin sonlandırılmasına izin verilmesi, gerek bu fiillerin cezalandırılması son çare olarak görülmektedir.

Tezimde TCK'muzun çocuk düşürtme ve düşürme suçları ele alınarak incelenmiş; tarihsel gelişimi, insan hakları hukukunda ve karşılaştırmalı hukukta bu suçlara ilişkin durum yansıtılmaya, TCK'muzun yürürlükteki hükümlerinin incelenip değerlendirilmeye, öğretideki görüşler, sorunlara ilişkin çözüm önerileri irdelenerek, sonuçlara ulaşılmaya çalışılmıştır.

Anahtar Kelimeler

Çocuk düşürtme ve düşürme suçları, rızasız çocuk düşürtme suçu, rızaya dayalı çocuk düşürtme suçu, ceninin yaşam hakkı, kadının üreme hakkı, kadının kendi kaderini tayin hakkı, güvenli ve yasal gebelik sonlandırma, Türk Ceza Kanunu m.99-100.

Institute : Institute of Social Sciences
Department : Law
Programme : Public Law
Thesis Advisor : Prof. Dr. Durmuş Tezcan
Type and Date of Thesis : Ph. D – December 2013

Abstract

Turkish Penal Code no. 5237, defined the illegal abortion and abortion crimes (art. 99 and 100) within the scope of crimes committed against persons, and imposed penalties for those. On the other hand, Law Related to Family Planning no. 2827, legally allowed the medically termination of pregnancy not more than ten weeks upon the woman's request and termination of the pregnancy without time concern when required due to medical necessity. Additionally, Turkish Penal Code no. 5237 legislated the provision that pregnancy resulted due to a crime committed against the woman can be medically terminated if do not exceed twenty weeks, without any penalties imposed.

The legislator mainly aims at protecting the rights of the fetus implanted in the uterus with the crimes of illegal abortion and abortion. Along with this, woman's right of privacy for her body and her self determination right is protected with these crimes. Fetus is the subject of a legal right. However, it is not independent from the woman until it is born. Therefore, there is a conflict between the fetus' right to life and woman's right of disposition on her physical integrity and her right of determination for her own future. Throughout history and among the whole judicial system, there has always been the challenge of fair balance between the fetus' right to live and woman's choice of pregnancy and motherhood.

The debates over illegal abortion and abortion upon the woman's request to be considered as a crime to be imposed a penalty currently continues although there is a consensus within the Penal Code related to the illegal abortion's being considered as a crime. There is a strong tendency for these actions' not to be considered as a crime and quite valid grounds are being proposed.

It poses a challenging problem for the solution of drawing a reasonable and legitimate line between the life of a fetus growing in the uterus, a living that belongs to humankind, and on the other hand, choice of the women. Permission for the termination of the pregnancy or the action's being imposed to a penalty is considered as the ultimate remedy. In my thesis, Turkish Penal Code is examined in accordance with the illegal abortion and abortion crimes; it has been aimed to reflect the condition related to these crimes within the human rights law and comparative law, to assess the current provisions of Turkish Penal Code upon examination and to reach solutions by examining the solution suggestions related to the problems.

Key Words

Abortion offences, Offence of abortion without consent, Offence of abortion with consent, Miscarriage offence, fetus, right to life of fetus, reproductive rights of woman, self – determination of woman, safe and legal abortion, Turkish Criminal Code art. 99-100.